

тели, братія єдинодушни, Мъстакови, говорѧ, рдомъ Габровцы, жители же Бъко-рѣшкїа, който макаръ свѣтѣвното непосто-янство ѿ любезното имъ отечество ѿ дале-чило тѣломъ, обаче онъ душомъ всегда соз-свойтѣ соотечественници неразлучни спрѣбы-ваютъ. Защото не ѿ друга нѣкож тѣхна нѣжда принуждаєми, илъ ѿ нѣкож свою по-трѣба илъ полъза, но самъ ѿ єдна прости-къ ближнемъ єуагелска любовь побуждаєми, и школа въ Габрово изъ доброхотно свое иждивеніе воздвигнаха, и дѣскали въ ней по-ставиха, и ѿ своёто си сичко за плащатъ ра-достинъ, и всегда душомъ горятъ, какъ бы могли да видятъ и самытѣ свой соотечест-венници просвѣщенны, и спроти тѣхъ и други многи свой єдинородчики полъзованы.

Глѣдамы и втѣри и не подолни ѿ тѣхъ болгарски ревнители, и своемъ отечествѣ и родѣ похвали, славитѣ Чорбаций Чаліко-гларъ: ѿ който Малки Болко Чорбаций къ своему си истое иждивеніе въ Филип-пополь є воздвигналъ школа, и самъ ѿ себѣ

на